
Mediedekningen av sløseridebatten

Om rapporten

På vegne av Altinget har Retriever undersøkt mediedekningen av offentlig pengebruk og sløseri i 2025. Analysen har som hensikt å gi innsikt i hvordan debatten utløper seg, hvilke områder sløsing omtales i sammenheng med og hvilke aktører som er mest fremtredende. I tillegg vil analysen gi innsikt i omtalen fordelt på sjanger og forskjeller på ulike medier.

Medieomtalen er også vurdert etter en tredelt inndeling for å avdekke graden av konfliktnivå. Her er det brukt en fordeling for å se på ren nyhetsomtale uten verdilading, konflikt eller retorikk (deskriptiv omtale), omtale hvor ulike stemmer får komme til orde, uten tydelig «oss vs. dem»-struktur (nøytral debatt) og omtale hvor det er klar konflikt mellom parter og lite rom for nyanser (polarisert debatt).

For å avdekke omtalen som knytter seg til debatten er det søkt på ulike former for sløsing, offentlig pengebruk og midler. Kildegrunnlaget inkluderer alle redaksjonelle medier som Retriever overvåker på nett, papir samt TV og radio.

I tillegg har vi undersøkt hvordan sløseri tematiseres i podkasten *Wolfgang Wee Uncut*. Hver episode inneholder en utfyllende tekstbeskrivelse der tematikk og sentrale problemstillinger presenteres, og det er disse beskrivelsene som danner datagrunnlaget for analysen. Vi gjennomførte en systematisk kartlegging av samtlige gjester som deltok i podkasten i 2025, og kategoriserte deretter tematikken i hver episode basert på innholdsbeskrivelsen.

Innhold	Side
Om rapporten	2
Hovedfunn	3
Mediedekningen de siste seks årene	4
Toppåret 2025	5
Konfliktnivået over tid	6
Totalfordeling på konfliktnivå	7
Områder i debatten	8
Sentrale aktører	9
Forskjeller på medier	10
Sjanger	11
Sløseri i Wolfgang Wee Uncut-podkasten	12 – 14
Kontakt	15

Totalt omfang

3 000

Medieomtalen i 2025 markerer et skifte i den norske sløseridebatten. Der debatten tidligere ofte handlet om enkelte kunstprosjekter, har den nå flyttet seg inn i hjertet av den økonomiske politikken. Debatten er ikke lenger forbeholdt sosiale medier, men dominerer riksmedienes forsider og lederartikler. Utgivelsen av Martin Bech Holtes bok «*Landet som ble for rikt*» fungerer som en intellektuell overbygning som gir kritikerne faglig tyngde. Dekningen preges av en kontrast mellom statens enorme formue og de tøffe prioriteringene i kommunene. Media dekker hyppig saker der skoler legges ned samtidig som staten bruker milliarder på prestisjeprosjekter.

Debattinnlegg

35%

Debattinnleggene utgjør en stor andel av omtalen i 2025, og det er her de skarpeste frontene dannes og de mest emosjonelle argumentene fremkommer. Språket er preget av sterke adjektiver, hvor ord som «galskap», «hårreisende», «narrespill» og «penger rett i avløpet» går igjen. En stor andel av innleggene er skrevet av privatpersoner som bruker egne erfaringer som bevis på systemsvikt. Eksempler er frustrasjon over ineffektiv pasienttransport eller rigide kommunale regler. Samtidig viser dekingen at politikere tyr til debattspaltene for å forenkle komplekse budsjettspørsmål til lettfattelige slagord.

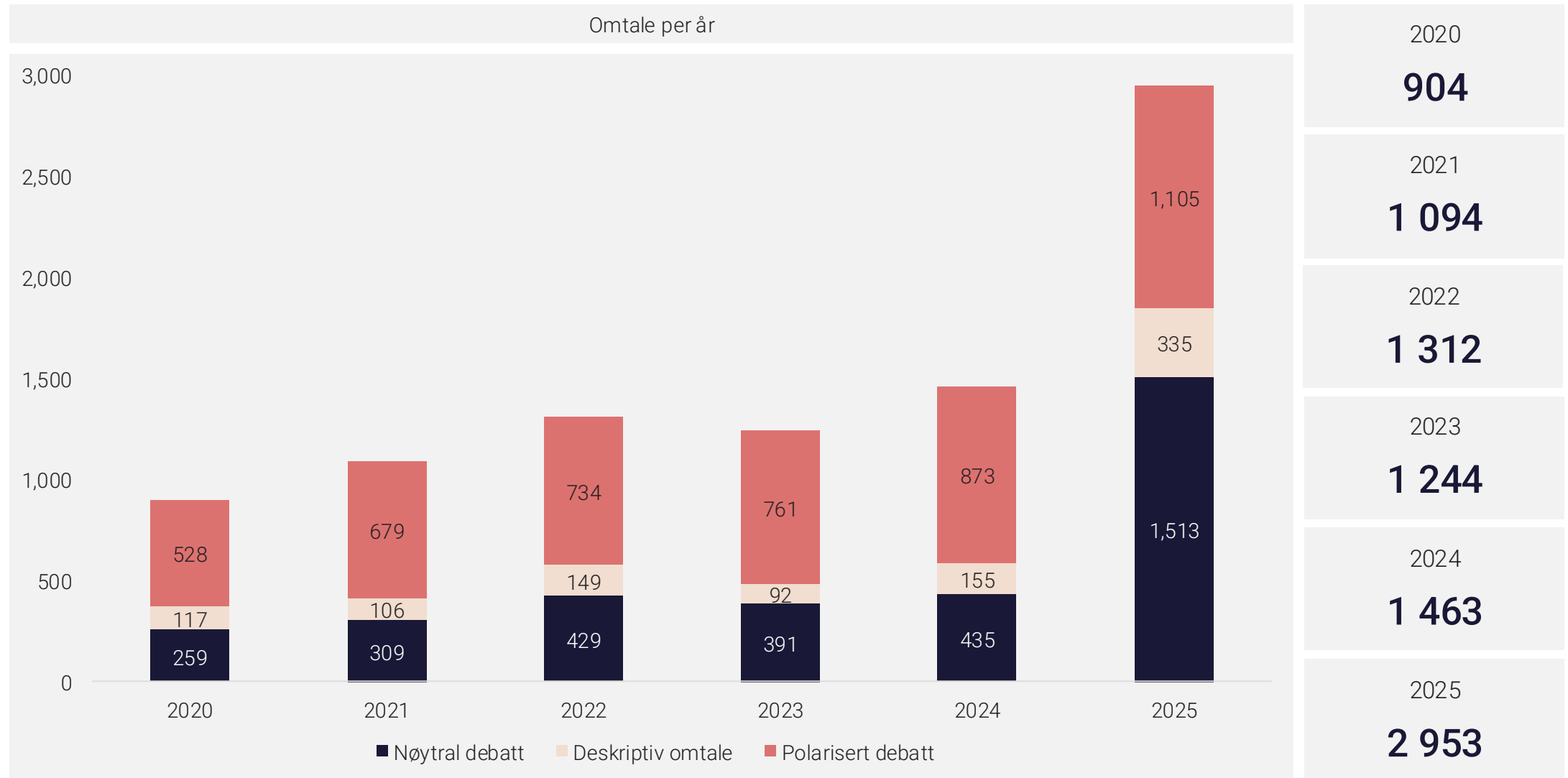
Polarisert debatt

37%

En betydelig del av dekingen er preget av et polariserende konfliktnivå. Omtalen kjennetegnes ved at den sjelden søker kompromiss, men heller forsterker eksisterende skillelinjer. Polarisingen er på sitt sterkeste når sløsing kobles til klima og bistand. Her fremstilles staten ofte som en aktør som prioriterer «utenlandske eliter» eller «grønne eksperimenter» fremfor egne innbyggere. Dette skaper en «oss mot dem»-dynamikk mellom vanlige skattebetalere og den politiske ledelsen. Dekningen i 2025 viser at sløseridebatten har utviklet seg til en kulturkamp, der kjernen i debatten handler om tilliten til staten som forvalter av felleskapets ressurser.

Mediedekningen over tid (2020 – 2025)

Mediedekningen av offentlig pengebruk og sløseri ser et voldsomt hopp i omtale i 2025, med nær en dobling i omtale fra 2024. Dekningen viser at omtalen alltid har sett et høyt konfliktnivå, men størst andel polarisert omtale finner vi i 2021. Siden 2021 var et valgår, bar dekingen preg av politisk posisjonering. Retorikken kjennetegnes av motsetninger mellom «vanlige folk» og en påstått «sløsende elite».

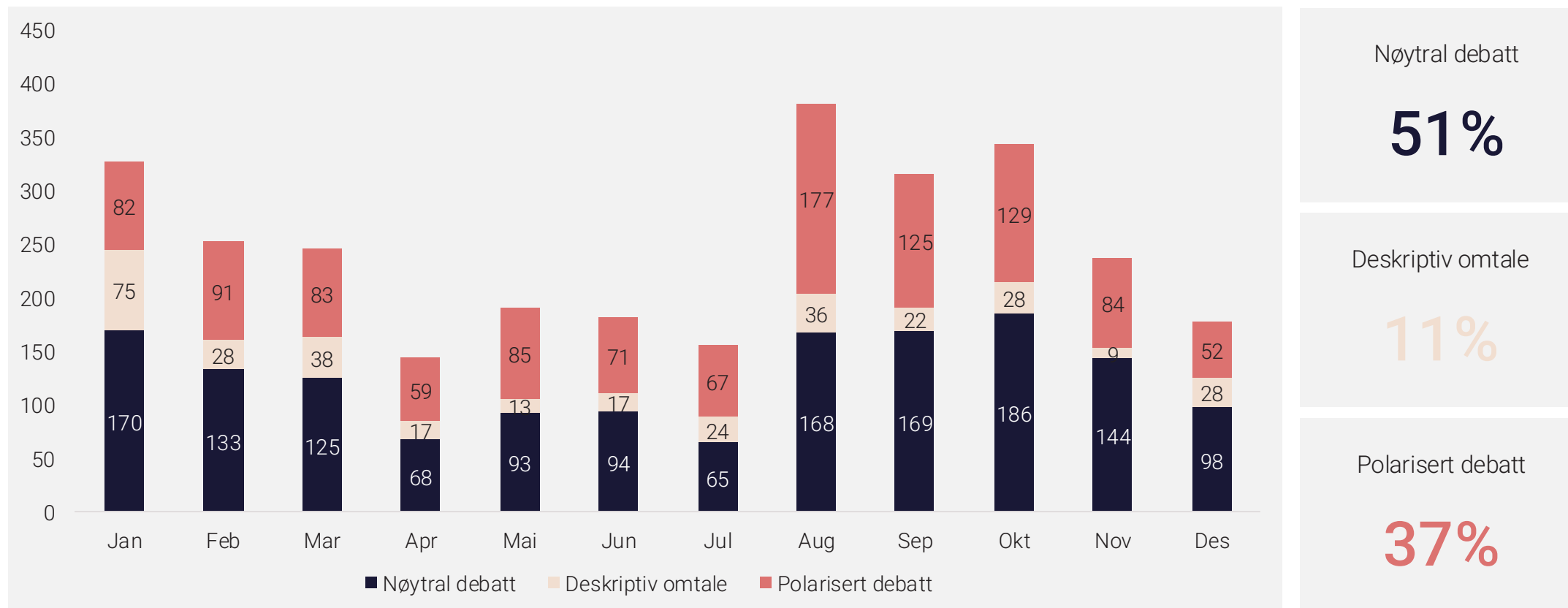
Mediedekningen av sløseridebatten i 2025 er preget av en vedvarende spenning mellom Norges enorme statlige formue (Oljefondet) og opplevelsen av ineffektivitet og ressursmangel i offentlige tjenester. Et sentralt omdreiningspunkt i deknningen er utgivelsen av Martin Bech Holtes bok «*Landet som ble for rikt*», som fungerer som en katalysator for diskusjoner om fallende produktivitet og en «oppblåst» offentlig sektor.

Narrativet i media er i stor grad preget av en dikotomi: På den ene siden presenteres staten som en aktør med «manglende budsjettdisiplin» og forkjærlighet for kostbare prestisjeprosjekter; på den andre siden står kommuner og førstelinjetjenester som hevder de «sultefores». Debatten har i 2025 flyttet seg fra å være en nisjeinteresse for sosiale medier til å bli et dominerende tema i valgkampen, ofte omtalt med begrepet «sløseripopulisme».

Det er politikere som overordnet sett er mest fremtredende i debatten. Politikere fra Fremskrittspartiet (med Sylvi Listhaug i spissen) og Høyre er de mest aktive kritikerne av offentlig pengebruk. De foreslår tiltak som «kuttkommisjoner» og «kuttministre». Politikere fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet opptrer ofte i en forsvarsposisjon, men internt i regjeringen er det også konflikter, for eksempel om byggetrinn i regjeringskvartalet. Rødt markerer seg som en «sløseriombudsmann fra venstre» ved å kritisere konsulentbruk og lederlønninger. I tillegg viser mediedekningen at Civita og Skattebetalerforeningen er sentrale premissleverandører, særlig gjennom utdelingen av «Sløseriprisen», mens Fagforbundet og LO fungerer som de fremste forsvarerne av offentlig sektor. Samtidig trekkes Statens vegvesen, Bane NOR og NAV ofte frem som eksempler på aktører med enten høyt overforbruk eller ineffektive prosesser.

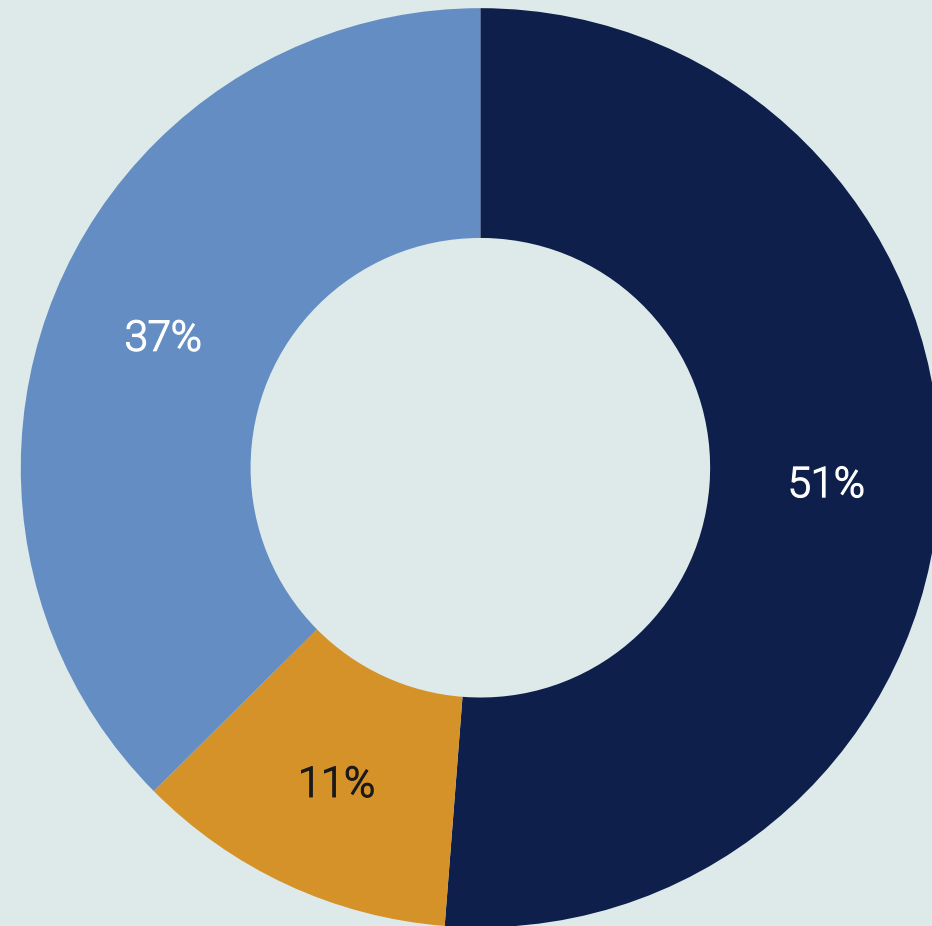
Konfliktnivået er gjennomgående høyt og ofte kategorisert som polarisert. Debatten preges av sterke ordskifter om ideologi kontra fornuft. Det er en tydelig konflikt mellom distriktsinteresser (f.eks. Stad skipstunnel) og sentrale økonomiske miljøer, som ser slike prosjekter som «statlig gigantmani». Det kritiske standpunktet er det mest fremtredende i deknningen og kritikken retter seg spesielt mot samferdsel, næringsstøtte og offentlig administrasjon. Her trekkes blant annet prosjekter som Fornebubanen, Hordfast, subsidier til «grønn industri» og konsulentbruk frem som eksempler.

Mediedekningen av offentlig pengebruk og sløseri i 2025 beveger seg fra en teoretisk og systemkritisk start, via en intens og emosjonell valgkamp, til en post-eleksjonsfase preget av budsjettrealiteter og lokale kriser. Omtalen ser størst omfang i januar, samt august, september og oktober. Året starter med en bølge av systemkritikk utløst av Martin Bech Holtes bok, som blant annet rettes mot Oljefondets makt og påstander om at Norge har blitt «sløve» og «uproduktive». I august blir dokumentarfilmen på YouTube, «Hvor blir det av penga?», et sentralt referansepunkt i valgkampen. Valgmånedene preges av fokus på «meningsløs sløsing» kontra «velferd», mens etter valget skifter fokuset raskt til hvordan et nytt politisk landskap skal håndtere statsbudsjettet og eventuelle skatteforlik. I oktober er også «Sløseriprisen» et sentralt sakskompleks i mediene.

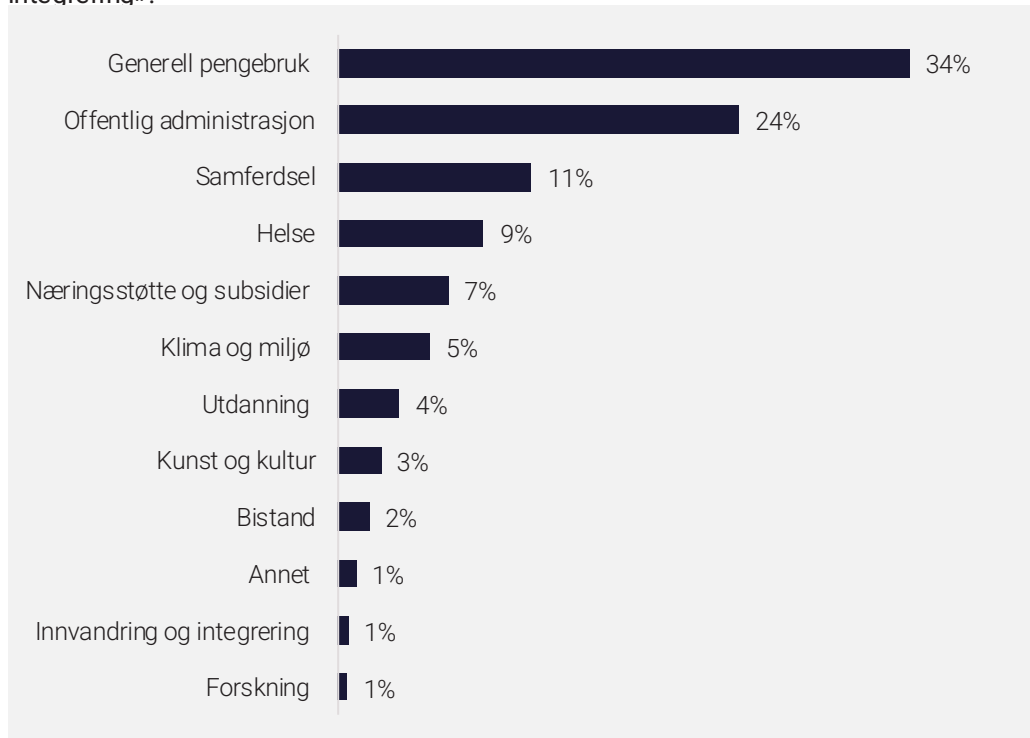
For å undersøke graden av polarisering har vi vurdert omtalen etter deskriptiv (ren nyhetsformidling uten konflikt), nøytral debatt (ulike stemmer får komme til orde) og polarisert debatt (oss vs. dem og emosjonell språkbruk)

Andelen **artikler der vi finner polarisert debatt er betydelig (37%)**, langt høyere enn andre sakskomplekser Retriever har målt. Til sammenligning fant vi at 20 prosent av vindkraftdebatten består av polarisert debatt.

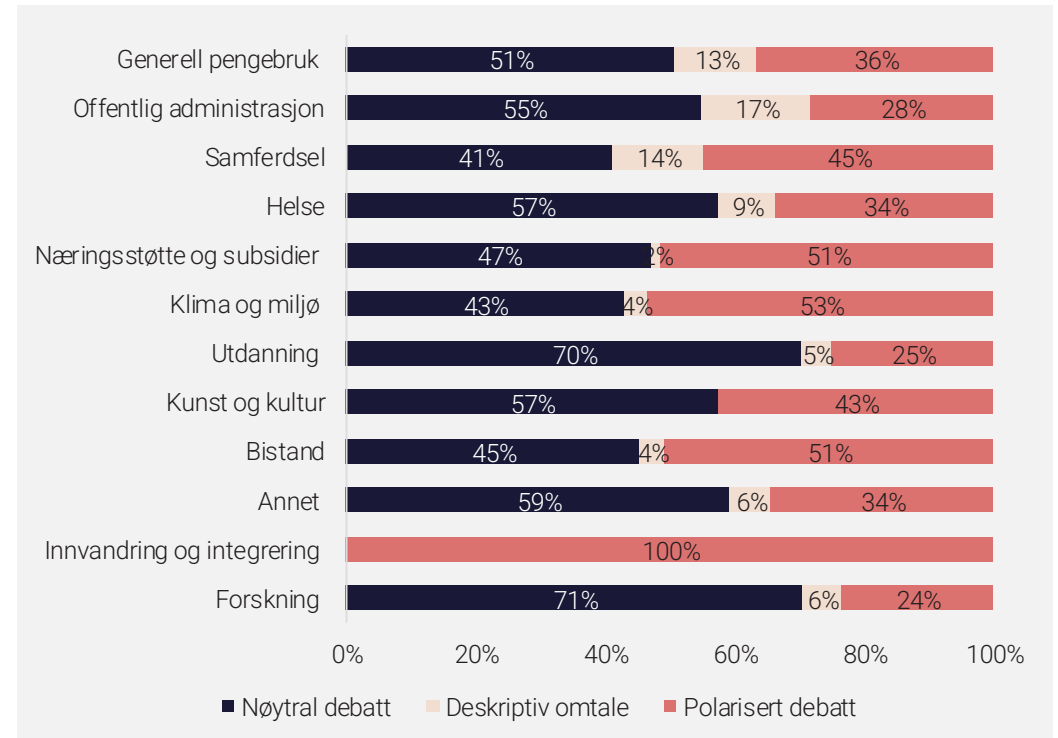

■ Nøytral debatt ■ Deskriptiv omtale ■ Polarisert debatt

Hovedvekten av omtalen tilknyttet offentlig pengebruk og sløseri knyttes til generell pengebruk. En betydelig del av omtalen starter som en økonomisk-faglig diskusjon om handlingsregelen, produktivitetsvekst og statens andel av BNP. Her er tonen ofte analytisk, men med dype skillelinjer mellom økonomer som frykter «norsk stagnasjon» og de som mener velferdsstaten er bærekraftig. Når debatten flyttes til partipolitikken, blir konfliktnivået raskt polarisert. Dette gjelder særlig i valgkampen, der begreper som «sløseripopulisme» og «forbruksfest» brukes for å tegne et bilde av en regjering uten kontroll. Størst andel polarisert omtale finner vi derimot innenfor områdene «Næringsstøtte og subsidier», «Klima og miljø», «Bistand» og «Innvandring og integrering».

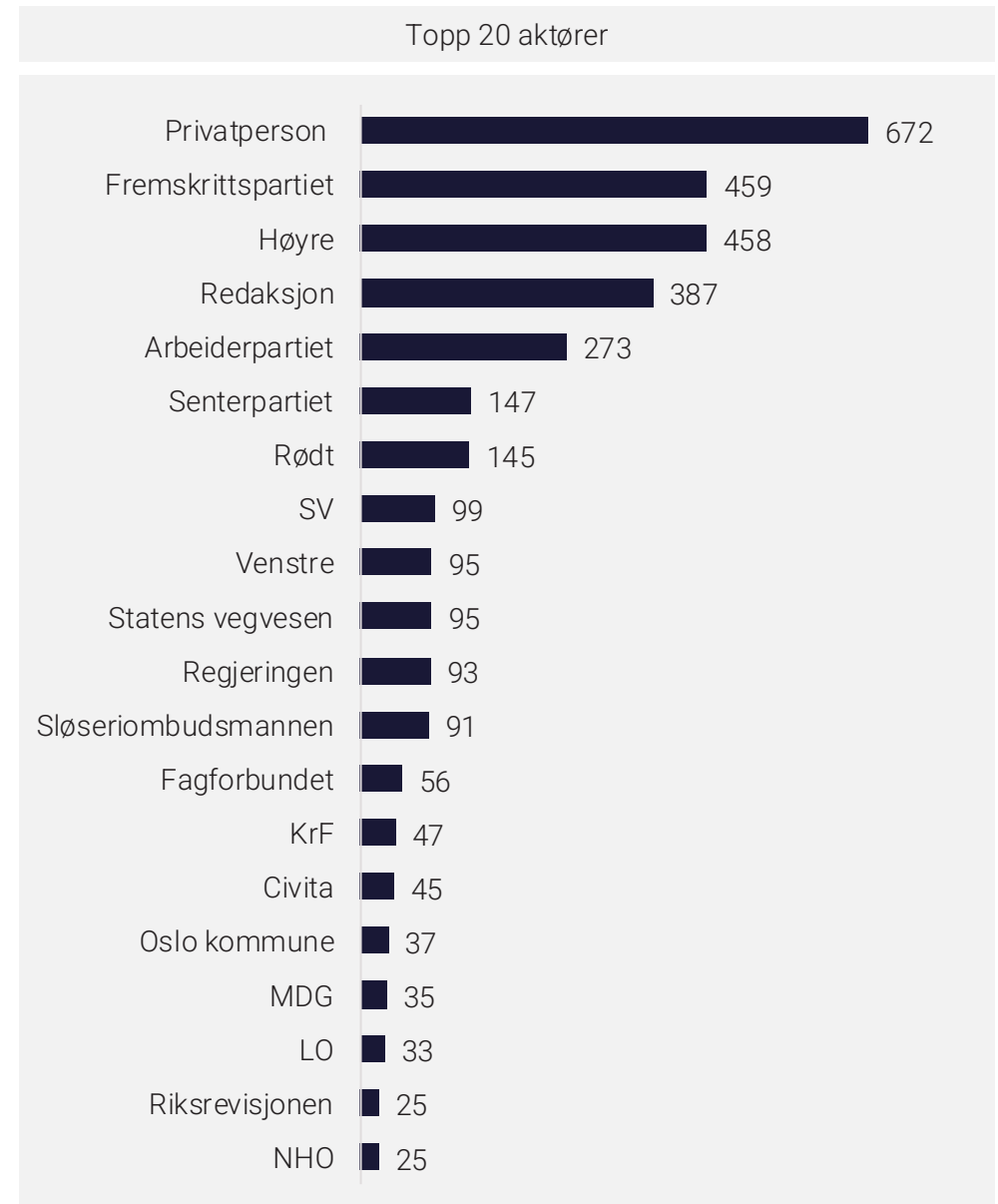
Innen sistnevnte kategori er Frp en sentral aktør, som i 2025 gjorde «offentlig sløsing» til sitt nye hovedargument i innvandringsdebatten. De kobler kostnadene ved integrering direkte til svekkelse av velferdstilbudet for øvrig. Det mest fremtredende konflikt-narrativet innenfor «Klima og miljø» er beskyldninger om at staten bruker milliarder på tiltak som har liten reell klimaeffekt, men som fungerer som kostbar «symbolpolitikk». Innenfor «Næringsstøtte og subsidier» brukes begrepet «subsidiefest» hyppig om statlig støtte til batterifabrikker og havvind. «Bistand» omtales derimot som et «akseptert narrespill», men forsvarers også som avgjørende for stabilitet og at kutt i bistanden vil føre til menneskelige lidelser.

De fem aktørgruppene som omtales hyppigst i sløseridebatten danner til sammen et komplekst bilde av ideologisk kamp, systemkritikk og forsvar for velferdsstaten. **Privatpersoner** fungerer i materialet som «sannhetsvitner» på ineffektivitet i hverdagen eller som intellektuelle premissleverandører. Privatpersoner er ofte forfattere av debattinnlegg eller kilder i nyhetssaker om systemsvikt. Merk at Martin Bech Holte er en dominerende aktør innenfor denne gruppen.

FrP og Høyre er de mest fremtredende partiene i løpet av året. FrP opptrer som «vaktbikkje» som hamrer løs på regjeringens pengebruk i nesten alle sektorer. De kaller bistand for «sløsing», angriper «subsidiefesten» i det grønne skiftet og krever kutt i byråkratiet for å finansiere eldreomsorg og skattelette. FrP fører en overveiende polariserende debatt og skape tydelige skillelinjer mellom «staten» og «folket». Høyres omtale er i større grad preget av et ønske om strukturelle endringer og teknokratisk effektivisering fremfor FrPs mer populistiske retorikk. En av Høyres mest omtalte sak er «kuttkommisjonen», som skal finkjemme offentlig sektor for sløsing. I tillegg fokuserer Høyre på å redusere statlig detaljstyring av kommunene og effektivisere helseforetakene. **Arbeiderpartiet**, som det største regjeringspartiet, er derimot den primære skyteskiven i debatten og tvinges ofte inn i en forsvarsposisjon hvor de argumenterer for dagens velferdsnivå og statlige investeringer. Ap avviser at det er «for mye sløsing» og argumenterer for at skattepenger går til trygghet og fellesskap. Samtidig forsøker Ap å vise handlekraft ved å snakke om «effektivisering» og «ryddesjau» i byråkratiet.

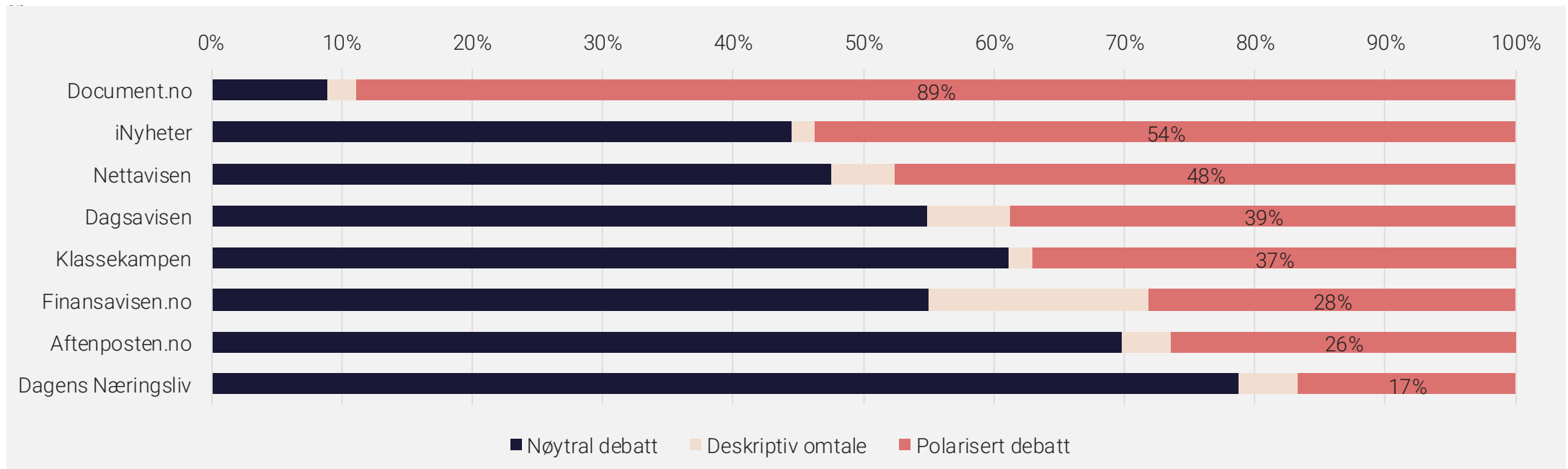
Medienes egne stemmer (ledere og kommentarer) analyserer sløseridebatten og setter merkelapper på de andre aktørene. Mange redaksjoner (særlig i DN og Nettavisen) er kritiske til manglende budsjett disiplin og kostnadsoverskridelser i samferdsel. Samtidig er redaksjoner i Dagsavisen og Klassekampen kritiske til selve «sløseripopulismen» og forsvarer offentlig sektor. Dekningen viser at borgerlige medier er kritiske til pengebruk, mens venstresideorienterte medier fungerer som forsvarere av fellesskapsløsninger.

Document.no og iNyheter er kildene med størst andel polarisert omtale. Det overordnede narrativet hos Document.no er at den norske staten er preget av et omfattende og ukontrollert overforbruk, ofte omtalt som «sløsing» eller «misbruk av skattepenger». Gjennomgående temaer er veksten i offentlig sektor, kostnader knyttet til innvandring, det grønne skiftet (klimapolitikk) og bistand. Dekningen bærer preg av å være en del av en større verdikamp der «eliten» og «staten» settes opp mot «skattebetalerne» og «folket». I iNyheter er omtalen nesten utelukkende kritisk til statlig ressursbruk, med et spesielt fokus på bistand, støtte til trossamfunn og «klimasløsning».

I riksmidier som Nettavisen, Dagsavisen og Klassekampen ser vi en høyere grad av balansert omtale, selv om Nettavisens overskrifter ofte preges av en spisset retorikk, med ord som «raser», «galskap» og «narrespill». Dagsavisen tematiserer sløseridebatten som

kamp om definisjonsmakt og forsøker i større grad å redefinere «offentlig pengebruk», fra å være en byrde til å være en nødvendig investering i velferd. Den samme tendensen ser vi i Klassekampen, da avisen problematiserer begrepet «sløseripopulisme» og forsvarer offentlig sektor som garantist for velferd, samtidig som de er kritiske til markedsstyring og konsulentbruk. Finansavisen, Aftenposten og Dagens Næringsliv har en større overvekt av nøytrale og deskriptive saker, noe som tyder på en mer nyansert, men fortsatt kritisk tilnærming. DN fokuserer på de store makroøkonomiske linjene, som Oljefondets rolle og produktivitetsvekst. Selv om de publiserer saker som er kritiske til subsidier og manglende budsjett disiplin, er formen ofte mer analytisk enn i Nettavisen. Aftenposten dekker ofte sløseridebatten gjennom grundige intervjuer og kommentarer som veier ulike hensyn mot hverandre, for eksempel i omtalen av Bane NORs lederrekruttering eller kutt i helsevesenet.

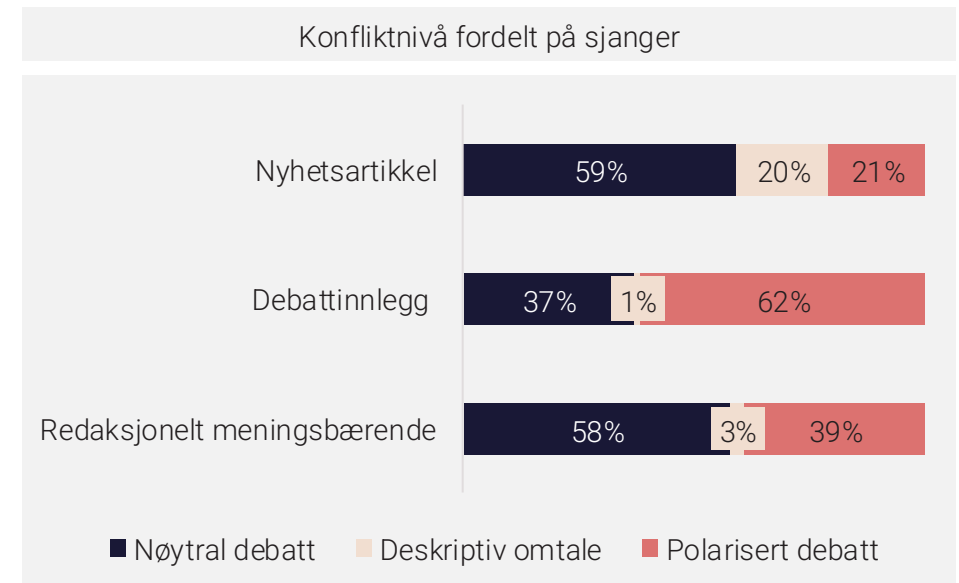
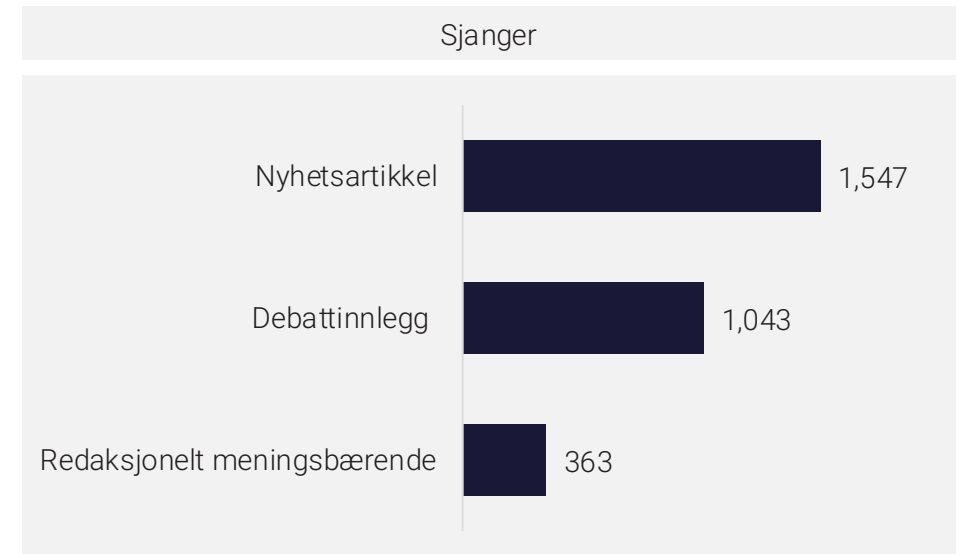
Sjanger har betydning for hvordan konflikten fremstilles

Mediedekningen av sløseridebatten viser at det er en tydelig sammenheng mellom hvilken sjanger en sak tilhører og hvilket konfliktnivå som preger omtalen. Mens nyhetsartikler ofte fungerer som faktuelle utgangspunkt, er debattinnlegg og kommentarer arenaer for de skarpeste konfrontasjonene.

Nyhetsartiklene utgjør den største delen av omtalen og en betydelig gruppe nyhetssaker har et lavt konfliktnivå. Dette gjelder spesielt saker om statistikk, hvor fakta presenteres uten store politiske utfall. I tillegg er det en rekke nyhetsartikler som dekker rapporter eller utspill som trigger debatt, men i en sivilisert form. Eksempler er omtale av Civitas rapporter om flyplasser eller saker om «luksus-julebord» i NAV. Her slipper flere parter til for å belyse saken. Nyhetsartikler blir polariserte når de dekker direkte politiske dueller eller avsløringer som vekker sterke følelser. Eksempler er partilederdebatter om skatt eller ekspertutvalgets slakt av barnevernet.

Det er derimot i debattspaltene vi finner det høyeste og mest gjennomgående polariserte konfliktnivået. Her brukes de sterkeste språklige virkemidlene og innleggene er ofte skrevet av politikere fra FrP, Høyre eller Rødt, samt engasjerte privatpersoner. Konflikten står ofte mellom «folket» og «systemet». Overskrifter som «Klimamålene brukes som skalkeskjul for å flå bilistene» viser hvordan debattinnleggene aktivt søker konfrontasjon.

Innenfor redaksjonelt meningsbærende er tonen i større grad preget av nøytral debatt, men med en tydelig analytisk brodd som kan grense mot det polariserte. Aviser som Dagens Næringsliv og Aftenposten bruker ledere til å drøfte de dype økonomiske problemstillingene, som Oljefondets makt eller produktivitetsvekst. Konflikten her handler i større grad om økonomiske modeller og prioriteringer. Redaksjonelle kommentarer i medier som Nettavisen eller Dagsavisen er ofte mer polariserte. Nettavisen angriper «offentlig vanstyre», mens Dagsavisen går til angrep på «nyliberalistiske vekkelse». Her tar redaksjonene en aktiv rolle som part i kulturkampen.

Sløseri i Wolfgang Wee Uncut-podkasten

En betydelig del av oppmerksomheten rundt sløseri i norske medier kommer ikke primært fra redaktørstyrte medier, men fra sosiale medier og åpne podkaster. Den mest sentrale av disse er *Wolfgang Wee Uncut*, som har vært en av Norges mest populære podkaster siden oppstarten i 2019.

Podkasten består av lange dybdeintervjuer, ofte tre til fire timer, og publiseres åpent på plattformer som Spotify og YouTube. Formatet gir gjestene stor plass til å utvikle resonnementer over tid, og podkasten fungerer i praksis som en agendasetter i offentligheten.

Sløseriombudsmannen, som først ble kjent gjennom Facebook under pseudonym og senere med fullt navn, har vært gjest hos Wolfgang Wee en rekke ganger. Flere av disse episodene har fått betydelig oppmerksomhet. Podkasten nærmer seg nå 800 publiserte episoder, med alt fra tidligere statsministre til profilerte skuespillere og andre nasjonalt kjente personer som gjester. Likevel er en episode med Sløseriombudsmannen blant de mest sette i podkasten s historie. Med over 120 000 avspillinger på YouTube alene ligger den på 13. plass gjennom tidene.

Sløseriombudsmannen har også en betydelig egen distribusjonskraft. Facebook-siden hans har over 148 000 følgere. Det tilsvarer om lag halvparten av følgerne til Nettavisen – en av Norges største redaksjonelle Facebook-sider, flere følgere enn E24 og mer enn dobbelt så mange som Morgenbladet. Dette illustrerer at tematikken ikke bare får spredning gjennom podkast, men også via en betydelig egenpublisert kanal med rekkevidde på nivå med etablerte medier.

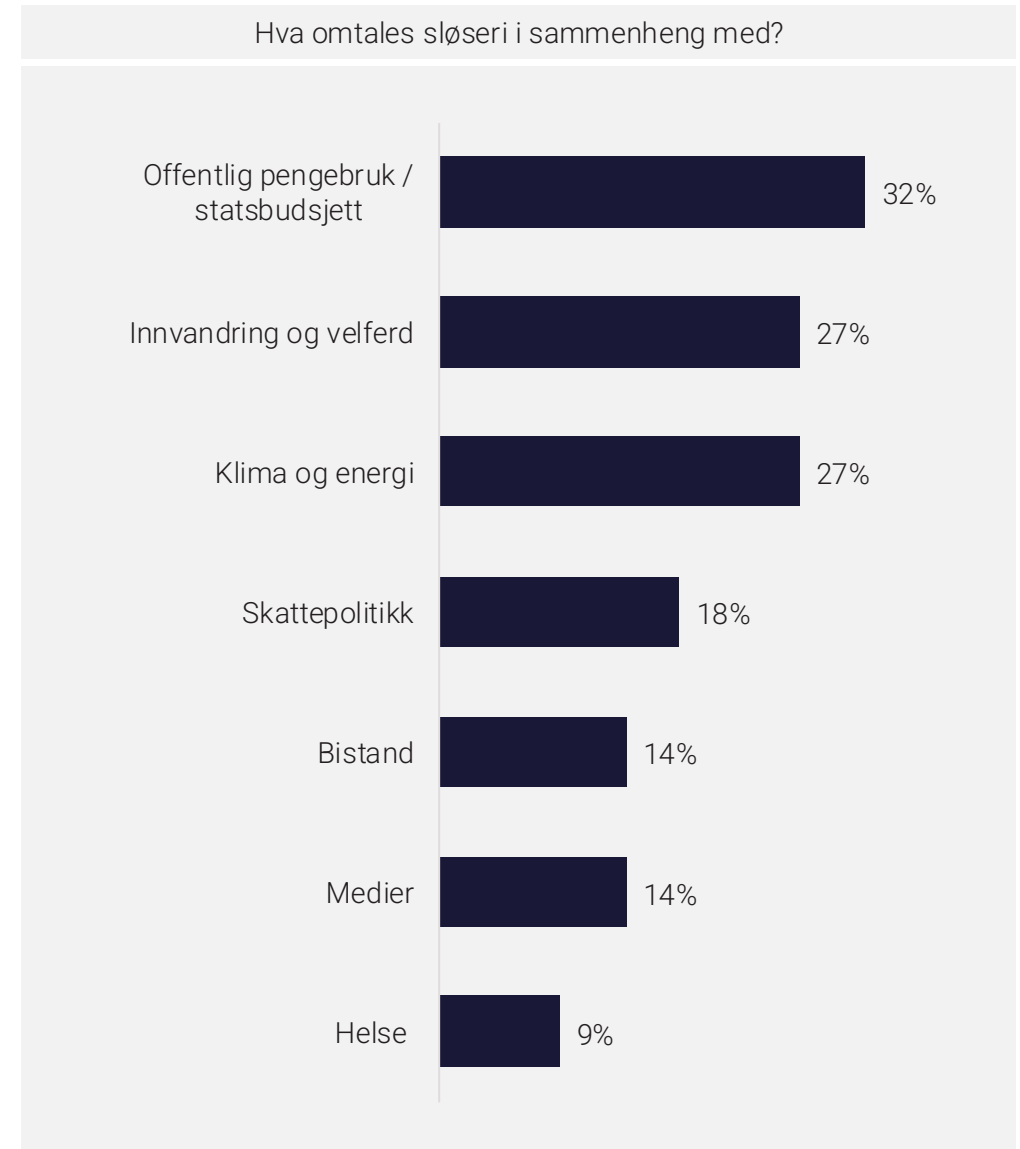
Klipp fra podkasten distribueres også som korte videoer på Instagram og TikTok. Enkelte reels fra Wolfgang Wee har oppnådd nesten en halv million visninger. Denne typen klipp bidrar til betydelig spredning av tematikk og budskap langt utover selve podkastpublikummet. Det er derfor liten tvil om at podkasten har fungert som en agendasetter for sløseri som tematikk i norske medier. Bare i 2025 ble Wolfgang Wee omtalt i nærmere 500 oppslag i norske medier. En betydelig andel av disse sakene bygger på uttalelser fra gjester i podkasten. Omtrent 10 prosent av medieomtalen i 2025 knytter seg direkte til sløseri som tematikk.

Analysen viser at sløseri omtales i 18 prosent av Wolfgang Wees podkastepisoder i 2025.

Når sløseri først tematiseres, kobles det i hovedsak til offentlig pengebruk og statsbudsjett. Om lag en tredjedel av episodene der sløseri omtales, knytter begrepet direkte til statens prioriteringer, ressursbruk og forvaltning av offentlige midler. I denne sammenhengen fungerer sløseri som en ramme for kritikk av offentlig sektor og politiske beslutninger.

Videre ser vi at sløseri ofte kobles til innvandring og velferd, samt klima- og energipolitikk. I begge disse kategoriene forekommer koblingen i rundt en fjerdedel av episodene der sløseri tematiseres. Dette indikerer at begrepet ikke bare brukes om budsjettdisiplin, men også inngår i bredere politiske konfliktlinjer knyttet til fordeling, omstilling og statens rolle. Skattepolitikk utgjør en sekundær, men tydelig kategori, mens bistand, mediedekning og helse forekommer mer sporadisk. Samlet sett viser funnene at sløseri i podkasten primært fungerer som et begrep for å problematisere offentlig ressursbruk, men at det også brukes strategisk i debatter om innvandring, klima og økonomisk politikk.

For å undersøke hvordan sløseri tematiseres i *Wolfgang Wee Uncut*, analyserte vi innholdet i alle episodene publisert i 2025. Hver episode inneholder en utfyllende tekstbeskrivelse der tematikk og sentrale problemstillinger presenteres, og det er disse beskrivelsene som danner datagrunnlaget for analysen. Vi gjennomførte en systematisk kartlegging av samtlige gjester som deltok i podkasten i 2025, og kategoriserte deretter tematikken i hver episode basert på innholdsbeskrivelsen. Som en del av analysen vurderte vi også hvorvidt sløseri omtales eksplisitt i episodebeskrivelsen, inkludert ulike skrivemåter av begrepet. Denne fremgangsmåten gjør det mulig å identifisere både omfanget av sløseri som tematikk og hvilke politiske og samfunnsmessige saksområder det oftest knyttes til.

Retriever

Guro Dahl Lindebjerg

Country Manager
Guro.lindebjerg@retriever.no

Ragnhild-Marie Nerheim

Senior Advisor
Ragnhild.nerheim@retriever.no

Reis Avdimetaj

Analysis Sales Manager
Reis.avdimetaj@retriever.no